

258803

Черкаська обл.

Христинівський р-н

с. Шукайвода

Петрушевська І.П.

Дорогой Володимир Антонович

я прочитала сільські вісті 33-й: голод

мене так потрясло що я нимогла успокоїться и ришила вам написати но простіте мене я мало грамотна плохо пишу. я росла тяжові годи. я з 1919 года. міні було 14 лет. в 33 году заповнилис міні ці года и голод я дуже повню як ходила комісія і забирали в людей хліб яка одежа була до последнього зирна де хто насипав в горщок де вузлик шукали і забирали діти голодні пухлі ниобращали в німанія зимою ходили висною просили щоб насія що посадить огород надавали забирали в кого були буряки картошку усе підряд. у моего дяді були буряки - забрали ні одного ни оставили скільки нипросили. увійшли в хату и завалили піч щоб нитопили а це було зимою тьотя заховала ще було стаканів два квасоли прийшла комісія а вона нимала де сховати та в пазуху собі сховали і що думаєте видирли и забрали и вся сімя померла з голоду четверо дітей и батько и мати. а тепер я напишу про себе. батько мій помер в 1930 году. ми осталися мама и нас четверо дітей ми були в колгоспі брат мій старший и менший померли з голоду а я мама и менша систра осталися живі старшно подумати яке ми горе прижили и скільки сліз вилили я всього нимугу описати.

сило в нас велике було, то половина людей помрела попод тини лижали мертві по хатах їздила підвода и забирала на воза и на кладбище Копали яму на десять на пять трупів мої брати мама в рядно замотала и в яму сім чоловік положили з возили як снопів я жила близько коло кладвбища усе бачила. отак нам сталін робив хорошо. що нього убрали з кримля правильно з робили нимає нічого хужого як голод як здумаю як мої братики вмирали дуже просили їсти ни було чим їх закропить ташей висна була холодна и дощи. холод и голод. а на роботу ходили бо хто міг іще вийти на роботу бо давали болтушку така що ложкою ніїли а пили з горщечка я ходила з мамою на буряки сапала то давали й міні тії бовтушки один раз в день. в осини уже копали бураки дуже далеко ходить була кілометрів з п'ять ато й більше копали пліснями чистили з носили на кагат а

силинимае бо хоч і осінь а хліба нибуло. кабаки то буряк мама наварять теке що хто нього знае нащо воно похоже. січас свині багато луче їдять як ми тоді їли. як можна вижить таке страхітя я ніколи нидумала що я хлиба наїся. отака жизнь. спасіба нашому привитільству що вони занас так беспокояця січас хорошо жить саме луче время за моїх семдисят лет. пока досвіданя звиніте може що нитак то виправіть.

Питрушевска Ирина Прокоповна